

men vi maatte da gjøre det med Dvertydning om, at det kun kunde betragtes som et maadeligt Middel, hvorved vi listede over til en senere Tid. — Loven i dens foreliggende Skikkelse forekommer mig, det kan jeg ikke nægte, som et ulykkelig Misfoster af en skjæv Anskuelse af det hele Pensionerings-system. Jeg har allerede tidligere bemærket, at det vist var en Feil at komme til at behandle Pensioneringsforholdet for Underclasserne og Overclasserne særskilt, og at det endnu var en større Feil ikke at behandle Gageringsforholdet og Pensioneringsforholdet samlet. Det er en Grundfeil ved denne Lov, at man har taget visse Gageringsforhold, som de nu bestaae, i al den vrang Form, hvori de bestaae, og paa dette Stump og Stykværk har man saa bygget et System af Pensionering, som skulde være Princip, for da igjen rimeligviis eller nødvendigt at vende tilbage fra dette System for Pensionen til et System for Gageringen. Jeg kan paa ingen Maade give den Anskuelse Medhold, at man ikke skulde kunne pensionere Folk forskjelligt fordi de hedde Svende, skjøndt de ere lønede forskjelligt og have slidt forskjelligt. Naar Ministeren sagde, jeg har en Svend, som jeg betaler med —, jeg troer det var — eet hundrede og nogle og tredstundstyve Rbd., fordi han slider meget og en anden Svend, som jeg kun betaler eet hundrede og nogle og tredive Rbd., fordi han slider meget mindre, men naar de skulle pensioneres, saa bør de pensioneres lige, saa siger jeg, at jeg for min Deel maatte komme til en ganske anden Dvertydning om Forholdene, end jeg ved de Dplysninger, vi have faaet, er kommen til, dersom jeg skulde kunne give denne Sætning Medhold. Jeg troer, at man bør pensionere Folk i Genhold til den Tid, de offrer i Statens Tjeneste, og det Skid, hvormed de fuldbyrde deres Pligter, og har man mindre Brug for en Mand's Tid end for en An-

dens, saa skylder man dem ligesaa lidet den samme Pension, som man kunde give dem den samme Løn; det Modsatte troer jeg er en grundffjæv Anskuelse. Vi maae desuden lægge Mærke til, at naar vi her have behandlet Spørgsmaalet om Lønning, saa er der blevet os sagt, at vi maatte lægge til disse Lønninger Værdien af Bedkommendes Fritid, men naar man saaledes lægger til Lønningen Værdien af Fritiden, saa maa man ogsaa huske paa, at der er en Forskjel mellem dem, som ikke have denne Fritid, men maa slide hele den Tid, for hvilken de blive betalte, og dem, hvem man overlader en saadan Fritid, og som kunne tage en Deel eller hele det Erhverv, de kunne have i Fritiden og oplægge dette, for dermed i sin Tid at pensionere sig selv. Det er vistnok saaledes et aldeles feilt System, forsaavidt angaaer Sæetaten, hvortil jeg imidlertid kjender mindre; og for Landetaten, som jeg kjender, er det afgjort feilt. Naar man her har villet gjøre gjældende, at to Underofficerer i samme Grad jo dog ikke kunne pensioneres forskjelligt, fordi de have forskjellig Løn, og i saa Henseende har nævnt en Underofficer af Garden og en Underofficer af Linien, saa siger jeg: Ja, enten er det feil, at man lønner dem forskjelligt, eller man skal ogsaa pensionere dem forskjelligt. Det er i Almindelighed antaget, at man lønner en Underofficer af Garden bedre end en Underofficer af Linien, fordi man gjør et større Krav til hans hele Væren, til hans hele Dpførsel; det burde derfor maastee være saaledes, at man kun forfremmede Folk fra Linien til Garden som en Belønning, men dermed have vi for Diebliffet Intet at gjøre. Lønningen er større, ikke, som man siger, fordi de ere klædte bedre, thi det ligger udenfor deres Lønning, men fordi man vil skaffe sig bedre Folk dertil.